

Nr 350.

Av herr **Laurin**, om upprättande av en lånefond för beredande av bostäder åt jordbruksarbetare.

Under remissdebatten uttryckte sig det socialdemokratiska partiets chef synnerligen oförmånligt om lantarbetarnas bostadsförhållanden i Södra Møre. Utan att känna de av honom skildrade förhållandena måste jag delvis ge honom rätt i att lantarbetarnas bostäder på många håll äro undermåliga. Under äldre goda tider kunde man nog med rätt förebrå arbetsgivaren bristande intresse för sina arbetare, men under senare år, då arbetet för samhörighet mellan jordbrukaren och lantarbetaren vinner alltmera terräng, kan man med säkerhet i många fall tillskriva jordbrukets dåliga läge skulden för att arbetarebostäderna icke kunnat förbättras. Bästa beviset härför äro de tusentals både små och stora gårdar i landet, vilka ägaren icke under de senare åren kunnat nödortfigt underhålla. I denna fråga, liksom i övriga frågor om löneförhållandena, är jordbruksarbetarnas ställning helt beroende på jordbrukets ekonomiska läge. Har jordbrukaren otillräckliga inkomster, kan han icke betala sina arbetare eller förbättra deras bostadsförhållanden.

För mig står det klart, att bostadsförhållandena äro synnerligen viktiga, och att trevnaden inom bostaden spelar en synnerligen stor roll.

Det finns fonder för olika ändamål inom näringsfacket, och det borde därför icke anses förmätet, att jordbruket och dess arbetare också understöddes i fråga om jordbruksarbetarnas bostäder och att mindre bemedlade arbetsgivare kunde erhålla helst räntefria lån för förbättrande av jordbruksarbetarnas bostäder.

Jag tillåter mig därför att föreslå,

att riksdagen ville besluta att av lånemedel upprätta en fond å en million kronor, ur vilken arbetsgivare inom jordbruket kunde erhålla mot billig ränta (och i ömmande fall räntefria) lån för förbättrande eller nyanskaffande av fullgoda bostäder åt jordbruksarbetarna.

Stockholm den 21 januari 1930.

Harald Laurin.

